

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX бр 115 (2026)

В. Търново, сряда, 23 септември 1964 г.

Цена 2 стотинки

ЕСЕННАТА СЕИТБА — ГЛАВНА ЗАДАЧА

През настоящата година, въпреки неблагоприятните условия, стопанствата, които засяха по-големи площи с първокласни семена от високодобивните сортове „Безостая — 1“, „Сан Пасторе“ и други, получили високи добиви от пшеницата: Масларево — по 213 кг, Моравя — 195 кг. Стопанствата, като в П. Тръмбеш, Козловец, Драгомирово и други, които разчитат на „изпитания“ сорт 301 и сяха семена от по-малка класа, получиха едва по 120—140 кг от декара.

За да не се допусне да се получават такива ниски добиви и през следващата година, Министерството на селскостопанското производство и Академията на селскостопанските науки дадоха своевременно указания, как да се проведе есенната сеитба, за да се получат високи добиви от цялата площ.

Би следвало след изясняване на всички въпроси подготвяйки сеитбата и семенния материал в окръга да е на приключване и след седмица да започне масова сеитба.

Проверките, които се направиха през последната седмица от Управлението на селскостопанското производство и Окръжната семеконтролна инспекция, съвместно с Инспекцията за партниен и държавен контрол, показват, че редната сеитба не са готови за сеитба, нямат необходимите семена, селски и подготвени площи.

Особено нетърпимо е изоставането в подготовката на семената. Известните трудности — недостатъчен брой семеконтролни машини и малкия им капацитет, ниска кълняемост на заделените партии, вследствие нападенията от житна дървеница, фузариума и чалгана — налага управителните съвети и дирекционните съвети на стопанствата да ги преодолеят незабавно и осигурят необходимите семена. Вече редица председатели и главни агрономи едновременно установиха недостига от собствени семена и с помощта на управлението и на Министерството на селскостопанското производство си набавиха семена срещу обмяна от Толбухински. Сливенски и Старозагорски окръзи.

Но има и такива ръководители на стопанства в окръга, които не си дават сметка, какви семена ще сеят и какъв добив ще получат. Пшеницата на ТКЗС в Павликени, Страхилово, Върбовка и другаде беше нападната от житна дървеница. Председателите и главните агрономи, обаче не взеха мерки да установят своевременно къл-

няемостта, а едва сега разбраха, че нямат годни семена. Главният агроном на ТКЗС „Първа май“ в Обединение твърди, че имат семена. Те обаче показват кълняемост 85 на сто. Други агрономи, като Варамезов от ТКЗС Козловец е почитал за анализ в семеконтролната станция в Свищов, които почистени отговарят на първа класа, а в складовите на стопанството — на трета и нестандартни. Различията между анализирани семена в семеконтролните инспекции и проверените семена в складовите се срещат и в ТКЗС Камен, Г. Студена, Драгомирово и др.

С поизясняването на семената и изпращането на пробите за анализ сериозно се изоставя. Има реална опасност пробите да се анализират след като сеитбата е започнала и да се засее с лошокачествени семена.

Решаващо мероприятие за получаване на високи добиви е торенето. Науката и практиката са доказали, че ефектът от гранулирания суперфосфат, даден едновременно със сеитбата, е три пъти по-голям, отколкото ако се внесе по друг начин. Следва всичкият гранулиран суперфосфат да се съхрани на сухо и се организира неговото пресияване, с оглед едновременно със сеитбата да се даде само такъв с размери от 2—4 мм. Селските да се подготвят за едновременно засяване на семената и суперфосфата.

Въпреки указанията, проверките показваха, че почти всички ТКЗС са разтоварили гранулиран суперфосфат по блоковете вместо на сушина, а не малка част от него е разхвърлен и заоран. Никъде не се пресиява суперфосфатът. Преустройството на селските още не е направено. Вместо главните инженери и други майстори да се заловят да ги преустроят те още умуват.

Сериозно се изоставя в окръга и по прибирането и почистването на площите, засети със ситночолед, царевича и други пролетини, поради което обработката и сеитбата на пшеницата ще закъснее.

До масовата сеитба остават малко дни. Необходимо е да се направи незабавно преценка на досегашната подготовка. Ръководствата на стопанствата да вземат енергични мерки за провеждане сеитбата на пшеницата и другите есенници в срок и на високо агротехническо ниво, което ще бъде основна предпоставка за получаване на предвидената по плана продукция, за решаване на зърнения проблем.

НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ ЗА 140 000 ЛЕВА

Настъпната трудова надпревара във всички цехове на ДИП „Металургия“ — Г. Оряховица не отслабва нито за ден.

Трудолюбивият колектив на цех „Пръскачки“ с ръководител Тодор Събчев е на едно от челните места в благородното социалистическо съревнование в чест на годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция. Той вече изпълни деветмесечния си план и работи настоятелно, за да може до края на месеца

да произведе надпланова продукция за 140 000 лева. Едновременно с това, бригадите от цеха всекидневно подобряват качеството на произвежданите от тях лозарски и овощарски пръскачки и резервни части за селскостопански машини.

Начело в борбата за нови и по-хубави дела са участниците в движението за комунистически труд — борците за технически прогрес.

Ат. Личев

НА КОМПЛЕКСА „ДРУЖБА“

Строителството на първия жилищен комплекс „Дружба“ във Велико Търново е възложено на три строителни бригади. И трите се съревновават помежду си. В тази борба бригадата на Руси Русев и бетонджийте на Стоян Григоров мерят сил с известния бригадир от Стройрайон В. Търново Деню Събчев. Строително-монтажните работи се извършват едновременно на шест под-

обекта — равняващи се на 192 апартамента, които трябва да бъдат завършени през следващата година.

Благоустрояването на старателния труд, планът за деветмесечното е вече изпълнен. Всички строители на комплекса се равняват по носителя на паспорта на „Гудовата слава Иван Лещанов“.

Б. Русев

НАГРАДИТЕ ЗАДЪЛЖАВАТ

Дните, които ни доближават до годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция — колективите на Градския промкомбинат — В. Търново посрещат с хубави трудови дела.

Пресовотенеджийският цех и отделът за книжен канай в началото на юбилейната година дадоха обещание да се борят за звание „Цех на комунистически труд“ и да спечелят паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Тенекеджииската бригада с бригадир Панайот Ладев, носител на значката „Отличник“ на Комитета по леката промишленост със своите висококачествени изделия, се нареди на едно от първите места по качество в страната. Затова Петко Радев и Радка Бойчева бяха удостоени с паспорта на трудовата слава.

Колективите от двата цеха продължават да работят всеки ден ударно. Благоустрояването на навременно изпълнените обещания, отделът изпълни деветмесечния си план, като предаде на народното стопан-

ство надпланова продукция за повече от 13 000 лева.

След получените високи награди, бригадите продължават още по-упорито да работят, за да изпълнят предсрочно и годишния си производствен план.

Хр. Дудулов

ЗЕМЯТА НАС ЧАКА

Бригадирът на кооперативно-то стопанство в Момин сбор Мария Д. Петков разтвори тефтера, но без дори да поглежда в него подробно и точно започна да разказва за подготовката за есенната сеитба.

— Слънчогледовите площи вече освободихме почти напълно, цели 200 декара. От дини и корншоно освободихме 150 декара, от фуражна царевича 100 декара. От фуражен грах и овес вече имаме подготвени за сеитба 250 декара, а от тазгодишните житни площи, върху които ще се засее пак жито — 1200 декара. Върху 1500 декара общо подготвена площ можем вече да хвърлим житните

семена. В момента освобождаваме големи площи, сати през тази година с царевича. В най-близките дни и те ще бъдат готови за сеитба. Цом времето даде възможност, ще започнем да заседем земята. Тя нас чака, нашата грижливна ръка.

Бай Марин е кратък в обясненията си. Той поглежда към съвсните области и тревожно сбръчва чело. По главата му се отпечатват дълбоки капки. Той, както всички кооператори от Момин сбор, в тия дни живее с тревогата за навременно и качествено засяване на есенниците.

Недялко Чалъков

Време за умуване няма

Инициативата на главния инженер при ТКЗС в с. Джулюница Рашко Иванов, началника на ремонтната работилница Цончо Буров, главния майстор Цончо Иванов и шлосера Еню Недев да приспособят редосеялката „ГД-36“ за едновременно сеитба и торене е повече от похвална. Тя отговаря напълно на голямата задача, която е поставена пред селскостопанските труженници в нашия окръг — да произведат през 1965 година по 200 кг пшеница средно от декара от всички площи и по 300 кг от 100 000 дк.

Нововъведеното на четиримата рационализатори се състои в това, че една трета от семенната кутия на сеялката е отделена със специална ламаринена преграда. В основата ѝ е поставена ос с макарини. Тук се сипва изкуственият тор. През нарочни отвори макаринките изтласкват определено количество тор, който се изсипва в семенния улей и смесва

с семената. (Снимките). Творческото усърдие и търсене на някои технически колективи, като тия в Поликраище, Козловец, Дъскот и др. са постигнали и други успехи в това отношение. На вчерашната среща във В. Търново с главните инженери при ТКЗС, МТС и ДЗС, организирана от Управлението на селскостопанското производство бе обсъден и обобщен опитът в това отношение, направен бе преглед за готовността на селскостопанската техника за есенната сеитба.

Стана ясно, че по-голямата част от стопанствата са се заели с приспособяването на необходим брой редосеялки за едновременно сеитба и торене. Неоправдано е, обаче, бавенето на стопанствата в Масларево, Сухиндол, където още нищо не е сторено, в Обединение, Страхилово и другаде, където е приспособена само по една редосеялка и се умува.

20
ГОДИНИДИМИТРОВСКА ПИОНЕРСКА
ОРГАНИЗАЦИЯ „СЕПТЕМВРИЙЧЕ“

Един хубав знак, за това, че вървят по героичния път на дедите, един символ на борбата и стремата към свободата сияе на гърдите на българските деца. Това е пионерската връзка, къс от непобедимото знаме на Партията и Родината.

Тази есен българските пионери срещат две славни годишнини — 20 години от Свободата на Родината, осигурила им щастливото детство и 20 години от съществуването на любимата им Димитровска пионерска организация „Септемвричче“.

Двадесет години в пионерските дружини, отряди и звена се възпитават бъдещите граждани, бъдещите творци на социалистическа България, които ще я отведат до комунизма. Чрез многостранната и интересна дейност на пионерската организация, ръководена непосредствено от най-добрите комсомолци — пионерските ръководители и под зоркото бащинско око на Партията, се разгръщат талантите на децата, талантните на бодра смяна на дедите-борци, на бащите-строители.

Димитровските пионери срещат две славни двадесетилетия, срещат ги достойно и волно с алени вързки на гърдите, с устремен към бъдещето чисти детски очи!

Тържествено събрание по случай 20 години от създаването на Българската народна армия

Снощи Домът на народната армия във В. Търново имаше празничен вид.

Точно в 19 часа, посрещнати с бурни ръкопляскания в деловия президиум заеха места членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет Димитър Стоичков, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Костов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, полковник Ат. Дамянов, началник на гарнизона, полковник П. Петров, секретар на партийния комитет при ВМВУ „В.

Левски“, командири на батальоните, отличниците по бойната и политическата подготовка от семестриалните изпити курсантите Р. Петков, Н. Нешев, Ив. Павлевски, Р. Радев, Л. Девев, П. Йорданов и др.

Доклад за 20-годишнината на Българската народна армия изнесе полковник П. Петров. Подчертано бе, че 20 години БНА стои като неуморен часовар на великите победи на Партията, следва нейния боев път. Верни на своя патриотичен и интернационален дълг, бойците и командири от народната армия са готови, заедно с останалите свои братя

от въоръжените сили на страните — членки на Варшавския договор, начело с непобедимата Съветска армия, да отговорят със съкрушителен удар на империализма, ако той дръзне да посегне върху мирното развитие на нашите народи, на тяхната свобода и независимост.

Курсант-сержант Р. Петков, отличник по бойната и политическата подготовка, прочете приветствена телеграма до ЦК на БКП.

Накрая беше проектиран съветският игрален филм „Човекът не се предава“.

подпол. Ил. ИВАНЧЕВ

ВЕРЕН СТРАЖ НА МИРА И СОЦИАЛИЗМА

БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА АРМИЯ се роди в славните дни на Деветосептемврийската революция. Нейното създаване беше подготвено с дълготелни и жестоки класови битки. Под ръководството на Партията, с помощта на войнските комитети, които оглавиха поделенията още в хода на революцията, с вливането в армията на партизанските и гвардейските части и съединения и посредством помощник-командирите, се осъществиха оня революционни изменения, чрез които се изгради нова по цели и задачи народна армия.

Своеобразието в създаването на Българската народна армия се обуславя от присъствието на Съветската армия в нашата страна и преминаването на войнските маси на страната на народа, от необходимостта България да вземе незабавно участие във войната срещу фашистка Германия. Под лозунга „Всичко за фронта, всичко за победата!“, общонационалните интереси се сляха ведно с интернационалните задачи в борбата на трудещите се за водене на войната срещу фашизма до победен край. С участието си в Отечествената война българският народ внесе своя дял за разгромяване на хитлеристка Германия. Нашата народна армия, воювайки рамо до рамо с непобедимата Съветска армия, се учеше от нея на бойно майсторство, на любов към Родината и омраза към врага. Със съвместно пролятата кръв се диментира още по-здраво българо-съветската дружба.

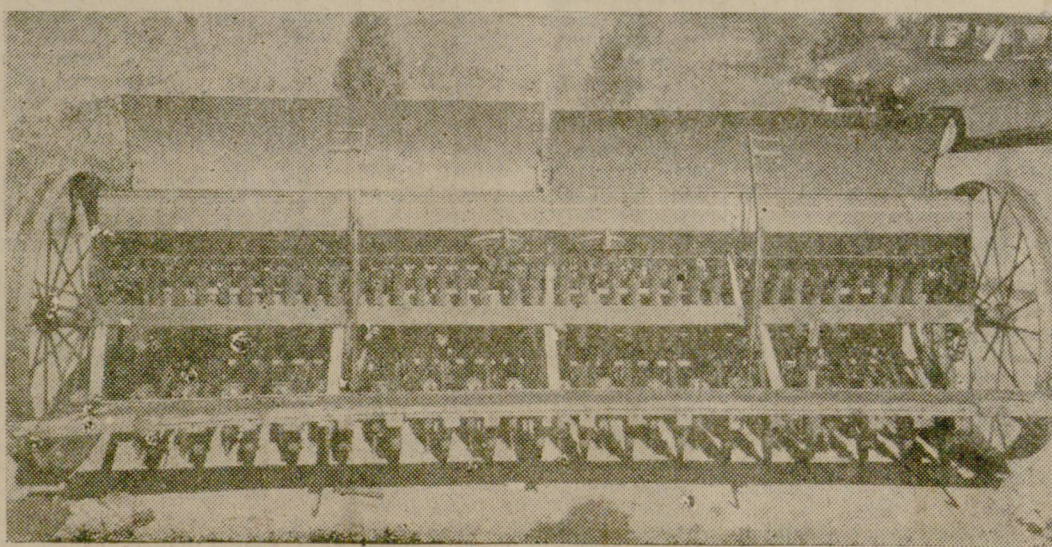
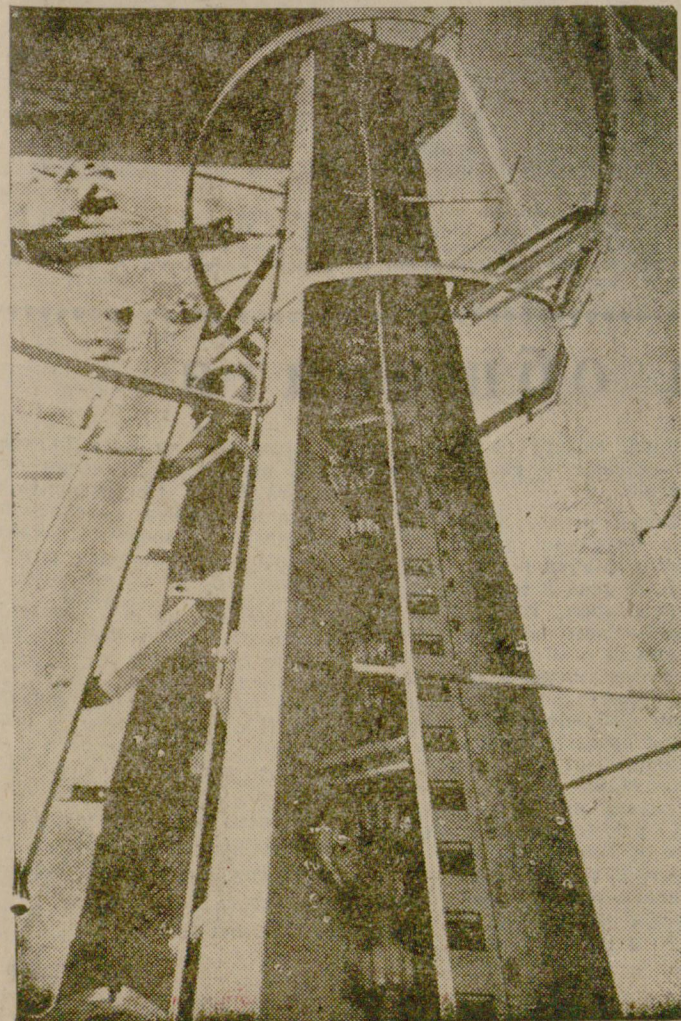
В резултат на правилното и мъдро ръководство на Партията в следвоенния период, Българската народна армия се превърна в съвременна армия, готова заедно с братските социалистически армии с успех да изпълни всяка поставена задача. В основата на обучението и възпитанието на нашата народна армия залегнаха мъдрите указания на вождя и учителя на българския народ — Георги Димитров, който набеляза и главните насоки за нейното по-нататъшно развитие. „Защитата на историческото дело на 9 Септември, — казваше Георги Димитров, — неговото укрепване и довеждане до благополучен за нашия народ край, безусловно изисква създаването на здрава, действително народна армия, добре организирана и въоръжена, с достатъчно квалифицирани патриотични офицери и подофицерски кадри, армия, винаги неразрывно свързана с народа и осигуряваща свободата, независимостта на Родината и необходимите условия за мирен труд на нашия трудолюбив и мъжествен народ.“

Голямо събитие в армейския живот беше Октомврийският пленум на ЦК на БКП през 1958 година. Пленумът още един път потвърди известното ленинско положение, че работата в армията трябва да се провежда в строго съответствие с решенията на Партията в лицето на нейния Централен комитет и под негово непосредствено ръководство.

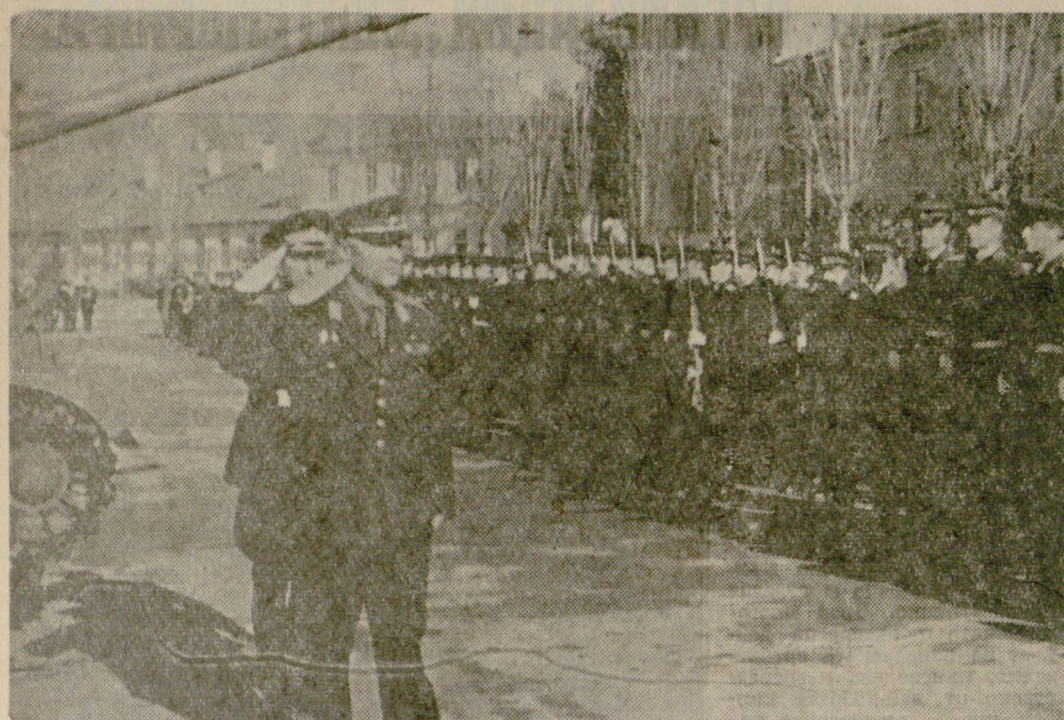
Осмият конгрес на БКП, заедно с начертаването на генералната перспектива за развитието на нашата страна до 1980 г., определи и главните черти на нашата военна, социалистическа доктрина. „Ние си даваме ясна сметка, — каза др. Т. Живков, — че по вина на империализма в света съществува опасност от война. Поради това Партията и Правителството смятат за свой най-висш дълг постоянно да повишават бдителността на народа и да укрепват отбранителната способност на Родината, за да бъде безпощадно смазан всеки опит на империализма и на неговите оръдия да посегнат върху мирния труд на народа, върху независимостта и териториалната цялост на Народна република България.“

В изпълнение на тази задача ЦК на БКП отдели голямо внимание за подготовката на армията, за нейното въоръжаване със съвременни средства за воденето на войната, за попълването ѝ с висококвалифицирани военни и политически кадри.

В продължение на две десетилетия Българската народна армия стои на върна стража в защита на социалистическите завоевания на нашия народ. Бойците и командири от нашите въоръжени сили, тясно сплътени около ЦК на БКП, начело с др. Т. Живков, са в пълна бойна готовност. Заедно с великата и непобедима Съветска армия и с другите братски армии от Варшавския договор, те са способни да смажат всеки агресор, който се опита да наруши мирния творчески труд на нашия народ, устремен към сийните върхове на социализма и комунизма, да изпълнят достойно свои интернационален дълг.

ЗАЩИТНИЦИ НА МИРНИЯ НИ ТРУД

Моята любов

КАТО КУРСАНТ във висшето народно военно училище „Васил Левски“ често са ме срещали младежки и девойки и са ме питали: „Кое те накара да избереш този труден път? Единствения отговор, който съм давал на всички, е бил: „Любовта към моята Родина, към моята утрешна офицерска професия“.

Зная, че има любов към жена, към науките, към спорта... Но моята любов е по-силна. Защото да бъдеш офицер е висока чест и голяма отговорност.

В казармата младежите идват с различни характери. Да се оформят тези характери, да се възпитат, се изисква майсторство. Командирът е едновременно нежен като майка и суров като баща. Когато се каже офицер, виждам човек с воля и самообладание.

Вече четири години съм в училището и много пъти съм се убеждавал в това. Офицерите дават с готовност живота си за щастието на народа и Родината. Това е не само на война, но и в мирно време.

Като курсант аз съм делал си показвам своята любов. Уча се отлично, нямам дисциплинарни наказания. Служа за пример с държавното си в общество. Активно работя в комсомолската организация. Готов съм по призова на Партията да изпълня всяка възложена ми задача.

ст. сержант Кр. Киров

Подбитите крака едва се метеха.

Когато дозорът приближи към хижата, посредникът създаде обстановка. Някои курсанти промърмориха: „След толкова път, сега пък атака...“ Капитан Букаров отиде крак за крак. Стари сержант Петров погледна командването на взода. Като използва близката гора, с изненада дозорът атакува „противникови диверсанти“, укрили се в хижата. Умората сякаш премина. Автоматните откоси внасяха бодрост и увереност.

Така в определеното време ОРД изпълни след труден високотландски поход поставената бойна задача.

... Сред вековните буки на чист въздух курсантите сладко спяха. Още зора не зорила и скнаха тробните звуци. Забръмбах камioni. Гората се изпълни с мирис на бензин, команди и войничка елчката.

— Противникът настъпва от север. Задачата на ОРД е: „Слушам!“ — гласисто изрече капитан Букаров и отново погледна бойната задача.

Колата потегли на голяма скорост. Хладният вятър прогоня дрямката от лицата на курсантите. Сямна се. Грабваше да се бърза. Противникът също бързаше. Който изпревари и овладее височините около село В., той ще победи. Радистът доложи: „Няма връзка с командира“. Капитан Букаров спря колата. В етера се понесе тревожни звуци: „Как ме чувате? Приемам!“ А минутите, скъпите секунди си отиваха.

Зад близкия завод се показа ЧПЗ. Лошо! ОРД е изостанал. Отново на голяма скорост той трябва да се откъсне и да излезе на определената дистанция.

... На шосето, недалеч от група къщи, е спряла кола. Около нея спокойно закуват бойци. Явно те не са наши. Време за губене няма. Капитан Букаров командуваше: „Взвод, за бой!“ Химическият дозор на противника е пленен.

Изабрал крайните къщи на село В. излязла ГАЗ-51 с радист и побягва по шосето. Ясно... — Взвод, по противниковата кола огни! — командуваше стари сержант Петров. Екнаха гърмежи. Противниковата кола спря. Радистът също бе пленен.

Курсантите заеха места в машината. В движението стари сержант Петров доложи на офицера Църков за извършеното от дозора.

Подпол. Л. РАЧЕВ

20 ГОДИНИ ДИМИТРОВСКА ПИОНЕРСКА ОРГАНИЗАЦИЯ „СЕПТЕМВРИЙЧЕ“ ВЕСТИ ОТ ДРУЖИНИ И ОТРЯДИ

Много и много неща могат да разкажат пионерите от дружина „Н. Кръстев“ в най-малкия град на окръга — Полски Тръмбеш. В чест на 20-годишнината на Свободата и 20-тият рожден ден на своята пионерска организация пионерските отряди се запознаха с историята на партизанската организация в селището, с постиженията на Народната власт, участваха активно във Втората Димитровска експедиция с 12 експедиционни отряда.

ГОЛЕМИ са трудовите дела на пионерите. Те събраха 4834 кг желязо и 672 кг хартия. Набраха 855 кг лайка и 200 кг други били. В помощ на ТКЗС и шестдневните предприятия дадоха 1030 трудови дни. Детските ръце отгледаха 1120 пилета, 152 пуйки, 133 патета, 10 прасета, 320 зайци, 26 агнета и събраха 10 500 яйца. С този достоен рапорт пионерската дружина се явява на 20-тият рожден ден на Свободата и на любимата организация.

СОБЕНО оживена е дейността и на пионерската дружина „Митко Палаузов“ при училище „П. Р. Славейков“ в гр. В. Търново. В чест на двата празника пионерите проведоха олимпиади по математика и физика, вечер на естетизирането,

конкурси по отряди за най-много и правилно решени задачи, утра на българския език и други. Незабравимите снемени ще оставят у тях срещите с народните партизани.

Пионерите дълго се готвиха и се представиха много добре на фестивала в чест на 20-годишнината на Свободата. Във Втората Димитровска експедиция се класираха на първо място в окръга.

13 пионерски отряди от дружината дружат с бригади за комунистически труд, а четири отряда вече носят звание: „Образцов пионерски отряд“.

ПИОНЕРСКИ отряд „Юрий Гагарин“ от дружина „Митко Палаузов“ при Народното основно училище „Н. Козлев“ — гр. Лясковец се състои от 43

пионери. Той също е носител на звание „Образцов пионерски отряд“. Новата учебна година пионерите от отряда започнаха пак заедно — те всички преминаха в по-горния клас. Затова много помогнаха създадените групи, грижещи се за изоставащите ученици, благотворно въздействие оказва и дружба на отряда с бригада за комунистически труд от Държавното ремонтно предприятие в града.

Всеки пионер от отряд „Юрий Гагарин“ през лятото е отработил най-малко по 15 трудови дни — в помощ на селското стопанство и за направата на физкултурна площадка или подреждането на училищния двор. Четирисет от отрядната председателка Дора Рогева събраха и предадоха 1700 кг желязо при обещание за 1000 кг, 500 кг хартия при обещание 250 кг и по 20 кг диворастващи плодове от всекиго.

Пионерите проведоха поход по стъпките на партизаните от гр. Лясковец и 4 похода с маршрути до промишлени и селскостопански и исторически обекти.

В кръжоците растат таланти конструктори, моделисти, състезатели...

ТЕ ИДВАТ в пионерските кръжоци в началото на всяка учебна година. Младши, първокласни приятели на техниката в бели блузи, с алени връзки. Приемат ги ръководителите — най-често това са учители-специалисти, активисти от Доброволната организация за съдействие на отбраната. Хора, които не жадат време и сили, за да взведат малките си възпитаници в света на техниката, да ги научат на сръчности.

Ето и едно име. Учителят от у-ще „П. Р. Славейков“ Иван Генчев. Той е само от една година във В. Търново. А край него е сформирано истинско ядро от много добри автомоделисти. Защото Павел дойде в старинния град с големата си любов към автомоделната работа, към малките моделисти-конструктори. Шест години ръководи той кръжоци по автомоделизъм в Полски Тръмбеш. Над 200 пионери, под негово ръководство, се научиха да строят моделчета, много от тях израснаха като състезатели. А Георги Ангелов, Кирил Портаков, Панайот Иванов достигнаха и до участие в окръжните състезания, в които заеха първои места.

В първия кръжок, с който се зае в у-ще „П. Р. Славейков“, по документи Павел трябваше да обучава 26 деца. Но бързо към „официално“ започнаха се присъединява и други. Заниманията на кръжока се посещават от 50-70 деца. За пръв път училището се представи така масово на състезанията за градско първенство — участваха над 50 деца.

Отлично стартираха моделчетата на Денка Ганева, Владимир Георгиев, Христо Станков, Георги Маринов... На разположение на малките автомоделисти от „П. Р. Славейков“ и от другите училища в града, е автомоделната работилница на ТК на ДОСО. От комитетата ръководителите получават чертежи, схеми, спомогателни материали, методическа помощ.

Но не е само Павел. В Г. Оряховица години наред работят с автомоделисти учителите Боян Парашанов, Иван Генчев, Георги Христов. Малките възпитаници на Христов от у-ще „От. Паисий“ станаха окръжни първенци за 1964 година. Генчев освен автомоделисти, подготвя и морски моделисти, а от новата учебна година, ще ръководи и кръжок по ракетомоделизъм.

Широко отворени за пионери са и вратите на клубовете на ДОСО. В резултат в Г. Оряховица само през последната учебна година са подготвени 140 автомоделисти и 83 пионери по автомоделизъм.

Във Великотърновския радиоклуб сета усъвършенствуват знанията си десетини млади конструктори като Йордан Свещев, Ив. Марчевски и Т. Косев от у-ще „Н. И. Вапцаров“, Милош Пашков и Валентин Здравков от у-ще „Хр. Ботев“ и много др. Младите радиолюбители от училище „П. Р. Славейков“ Стоян Мартинов

и Евгени Абджиев участваха през тази година в републиканското първенство по радиотелеграфия. Събвече не правят дететорни приемници, радиомери, освен транзисторни приемници, работи и върху свой модел радиоасембли. Като бонус отличен радиотелеграфист расте пионерът от у-ще „П. Р. Славейков“ Стефан Минчев Стефанов.

Пример за малките радиолюбители са техните по-стари другари Николай Христов, Петър Генов, Веселин Заков. И те, като тях, започнаха работа в клуб като пионери, учиха се настойчиво, упорито, и просяваха клуб — станаха отлични състезатели (Николай достигна звание „Републикански шампион по съставни радиовръзки“), оператори, конструктори, отличници по бойната и политическа подготовка в Народната армия в службата си като радиисти.

Текст и снимки: Александър ТОШЕВ

Пионерите от у-ще „П. Р. Славейков“ във В. Търново. Во Коста Дочев, Николай Манев и Христо Станков участваха в изработката на хубавата яхта клас „М“ в помощ на обществените инструктори по морски моделизъм А. Целов и М. Брусев.

С СЕПТЕМВРИНСКОТО народно въоръжено въстание през 1923 година — първото антифашистко въстание в света — е едно от великите събития в историята на нашия народ в борбата му за свобода и демокрация, за събарянето на буржоазното и фашисткото господство у нас.

Организирано и ръководено от Българската комунистическа партия, Септемврийското въстание през 1923 година представлява преломен момент в нейното развитие от теснячеството към болшевизма, в разработването на нейната стратегия и тактика, съобразно нашите условия. Като е известно, партията на тесните социалисти беше ляво марксистическо течение в международното работническо движение, което от всички други течения се приближаваше най-много до болшевиките.

Но теснячеството се отличаваше от болшевизма по редица основни принципи и тактически въпроси. Под влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция и с помощта на III Комунистически интернационал, на който тя става съоснователка, БКП започна да се превръща в идейните и тактическите оръжия на партията обаче беше труден и продължителен процес, в течение на който тя допусна съществени грешки като тази по време на Владийското войничко въстание и на деветоюнския фашистки преврат. Подпомогнато от указанията на Коминтерна за необходимостта от решително преодоляване на деветоюнското напътстване, здравето марксистическо ядро в партията удържа връх в нейното ръководство и на заседанието на ЦК от 5 август 1923 година бе взето историческото решение за възприемане от Пар-

СЛАВНА ЕПОПЕЯ

тията на курс към въоръжено въстание в съюз със селяните и с цел — смъкване на фашистката власт и установяване на работническо-селско правителство. По такъв начин БКП отхвърля тесносоциалистическата догма за недопускането на каквото и да е споразумение с други партии и обществени групи и пристъпи към сплотяването на всички антифашистски сили за борба против фашистката диктатура, прилагайки творчески, съобразно нашите условия, ленинското учение за революционните компромиси и за органическата връзка между борбата за демокрация и борбата за социализъм.

Обстоятелството, че Партията отлави въстанието и поведе трудеците се от градовете и селата на смела борба против монархофашистката клонка имаше огромно значение за бъдещето на партията и на революционното движение у нас. Макар и да завърши с неуспех, Септемврийското въстание през 1923 година послужи като генерална репетиция на Девето-септемврийското въстание през 1944 година. В огъня на въстанието БКП се закали и утвърди като организатор и ръководител на трудеците се маси в борбата им за освобождаване от фашистката тирания и капиталистическото робство. Обогатена с революционния опит на Септемврийското въстание през 1923 година и учейки се от богатия опит на болшевиките, БКП успя да преодолее своите тесносоциалистически слабости и недостатъци и да се превърне в марксистко-ленинска партия от нов тип, да сплоти всички прогресивни и демократични сили на народа и да изведе неговите героични борби

против фашизма и буржоазията до великата народна победа на 9. IX. 1944 година.

От друга страна, героизмът и себепридаването на участващите в Септемврийското въстание работници, селяни и интелегенция се превърна в светъл, вдъхновяващ пример за хилядите борци против фашизма през следващите двадесет години. А с общопролетарската кръв през епичните септемврийски боеве бе навенен циментиран бойният съюз между комунисти и земеделци, между работническата класа и трудеците се селяни, който днес е гранитната основа на народната власт и главната движеща сила в строителството на соци-

ализма и комунизма в нашата страна.

Септемврийското въстание през 1923 година има и това историческо значение, че то издълбо непроходима пропаст между фашистката буржоазия и народа, която с нищо не може да бъде запълнена. Терорът и зверствата на фашистките банди след потушаването на въстанието отвориха очите на трудеците се. Те видяха истински лик на своите потиснати и смъртно ги намираха. Известно е, че през целия последвал период на своето господство фашизмът не можа да укрепи своите позиции и да си създаде широка социална база. Това спомогна много за сплотяването на трудеците се в общонародния Отечество фронт под ръководството на БКП и до-

ЧЕРВЕНОТО ЗНАМЕ НАД ОБЩИНАТА

ИМА СПОМЕНИ, които времето заличава, но има други, които човек помни с всички подробности до последния си ден. Такъв е споменът за героичното Септемврийско народно въстание през 1923 година. Макар да изминаха 41 години и паметта ми да започва да изневерява, спомените за въстанието са още свежи.

Въстанието в с. Златарица е неразделна част от славното Септемврийско въстание на българския народ — ръководено от Комунистическата партия. Подготвящата се извърши организирано. Местният комитет на 22 септември изпрати Борис Манахов в Търново със задача да влезе във връзка с Окръжния комитет на Партията. Там той е бил инструктиран и веднага се върна на село.

На 23 септември в Златарица бе установена работническо-

селска власт. Това стана мълениосно. Още рано сутринта над Общинското управление се развя голямо червено знаме — символ на новата власт, а пред общината бе гъмжило от народ. Един от тях беше довел любопитството да видят какво е станало, други искаха оръжие, за да се включат в борбата, трети вземаха бележки за бране на лозята си.

В това време бяха изпратени другари до съседните села с цел и там да бъде взета властта. Навсякъде бяхме посрещани радушно. Ентусиазмът беше голям, но нямаше опитност. Повечето другари си бяха отишли да се приготвят за замисляването ни към околния град Елена, който трябваше да превземем. Към 13 или 13 часа и 30 минути откъм „Чуката“ се дадоха бомбени и картежни изстрели. Идваше силно въоръжена войска част, Изнена-

веждането докрай на борбата против фашизма.

Днес мечтите на падналите в Септемврийското въстание борци се осъществяват във великите завоевания на нашата страна в строителството на социализма и комунизма. Чествувайки 41-годишнината на славното народно антифашистко въстание през 1923 година, нашият трудов народ се прекланя пред светлата памет на героите от кървавия Септември и обещава да укрепва още повече съюза между работниците и трудеците се селяни като основа на народното единство, да се сплотява още по-тесно под ръководството на изпитаната в революционните битки БКП и да вложва всичките си сили за превръщане в живо дело величествените директиви на VIII конгрес на Партията.

Ал. ГЕОРГИЕВ

дан в първия момент, ние се обхватахме. Но след това събрахме бойната група и по „Райчевото“ се изтеглихме към село Росно. Бяхме решили да не влизаме в сражение с врага, докато не се осведомям какво е положението в окръга и в страната.

Към 16 часа старите управници на селото устроили в „Черничките“ голямо публично събрание, на което по най-гласен начин пепели комунистите се заканваха, че онези от тях, които не се предадат до вечерта на властта, ще бъдат разстреляни. По-опитните другари преминаха в нелегалност.

Голяма грешка с фатални последици беше това, че забравихме списъка на въстаниците в общината. По него фашистите започнаха да ни ловят един след друг. Всички бяхме поставени в мазето на старата

община, където ни пазеха белогвардейци — жестоки и безчовечни.

Тежка беше раздялата ни след няколко дни с нашите близки. Майки носеха невръстни си деца и плачеха. Плачеха и бащите, сестрите, роднините — като че ли изпаднаха мъртващи. Страхът и отчаянието се усилваха още повече от мълвата, че въстаниците цеди да бъдат разстреляни към „Кара орман“. Пред нас вървеше конвой от войници с картечница. Няма да забравя никогато раздялата на Стефан Попстоянов, ръководител на въстаниците в Златарица, със съпругата му, която носеше тригодишната им дъщеря Надка. Стефан целуна жена си, дъщеря си и каза: „Грижи се за детето, аз едва ли ще се върна“. И действително малката Надка израсна без баща.

Прекараха ни през Търново, като ни дадоха да носим скъсаното знаме. По улиците на града ни плюеха, хулеха и подиграваха, а някои по-отчаяни фашисти хвърляха камъни по нас.

Затвориха ни в мазето на казармата. Там заварихме другарите от Мусина и от други въстанили села на окръга. Започна средновековна инквизиция. През нощта вземаха наши другари, биеха ги зверски и отново ги хвърляха при нас. Тук пребиха Стефан Попстоянов. След като бяхме изследвани от военен прокурор, откараха ни в Окръжния затвор, където престояхме осем месеца, докато се гледа делото.

Пенчо Чанев

участник в Септемврийското въстание 1923 година

ПОД ТАКОВА ЗАГЛАВИЕ излезе в навечерието на 20-годишнината на социалистическата революция в България прекрасна оформена, богато съдържателна книга за нашата Родина, отпечатана в Москва на руски език.

„Книгата „Страна чудесна България“, — пише в уводната статия в групата другарят Тодор Живков, — разказва за успехите и постиженията на нашата страна за двадесет години народна власт. Нейната задача е да запознае читателите с богатите плодове на социалистическото строителство, с преобразения живот на трудовете хора в нашата социалистическа Родина. Подготвена и осъществена съвместно от редакциите на вестниците „Правда“ и „Работническо дело“, тази книга е още един ценен принос в неувяхащата, нерушимата, чиста и искрена братска дружба между народите на Съветския съюз и България.“

В статии, очерци, разкази, стихове, с диаграми, рисунки, фотографии се разказва за крилатата на индустрията, и за процъфтяващата българска земя, и за пътищата на знанията, по които днес вървят милиони, и за устрема към бъдещето. С ярки материали книгата говори за вечната и нерушимата българо-съветска дружба, слънце и въздух за нашия народ. Цяла глава е посветена на миролюбивото на българския народ, на миролюбивата политика на неговата социалистическа Родина. За Българската комунистическа партия, която, взела правилния ленински курс, води народа ни от победи към победи разказват стари партийни дейци, наши и съветски поети. За красивите родни простори вдъхновено пишат писатели, журналисти, поети. Книгата е изпестена с много народни пословици, с цифри и факти. Отпечатана е в лепенка на славянските букви.

На няколко места в тази чудесна книга се разказва и за нашия Великотърновски окръг.

На огромните промени в живота на село Масларево съветският журналист Василий Журавски, бивш кореспондент на в. „Правда“ в България, е посветил своя очерк „Обновление“ (стр. 76-82).

В статията на българския публицист Бозидим Нонев „Хора на нашето двадесетлетие“ се говори и за изумителното архитектурно творчество на Колю Фичето във В. Търново и Свищов, в Бяла и на други места в страната, спо-

менава се за майсторите-строители от Еленя (стр. 121-122).

Не са отминати и връзките на трудещите се от Полтавска област и Великотърновски окръг. В статията си академик А. Н. Туполева, председател на Централното управление на Дружеството за съветско-българска дружба, изтъква: „Ника ни се обособи да отбележим плодотворните тесни връзки между Москва и София, между труженниците от Полтавска област и Търновски окръг...“ (стр. 172).

„Има градове, които е почти невъзможно да опишем последователно и свързано: така сложна и живописна е тяхната топография. Във всеки случай, за такава описание ще са нужни месеци и години. Четейки за такива градове, трудно е да си ги представим, ако нямаме под ръка карта. Такъв град е Търново“, — така започва своите великолепни впечатления за нашия окръжен град съветският писател Константин Паустовски (стр. 246).

В началото на своите пътешествия на Колю Фичето във В. Търново и Свищов, в Бяла и на други места в страната, спо-

ски се възхищава на творбите на Зограф и на тевленските резбари в един от манастирите край Велико Търново.

В летописа на славните години е отбелязано завършването на златен „Ал. Стамболийски през 1954 година (стр. 275).

Книгата „Страна чудесна България“ е предназначена за съветските читатели, но тя представлява много интересно и полезно четиво и за българския читател. Малка част от нейния текст, който се появи и в книжарниците за съветска литература в България. И без съмнение все ки от малкото екземпляри ще мине през стотици ръце.

Съставителите на тази чудесна книга: Г. Бокан, Л. Велев, К. Букочиев („Работническо дело“), В. Гринков и А. Ткаченко („Правда“), редакторът и А. Луковски („Правда“), всички автори и участници в списването и оформлението и ще заслужат голямата благодарност на всеки читател. Книгата ще остане като извечно ценен исторически документ за светлия път на социалистическа България.

Христо КОНСУЛОВ

Книгата достъпна и близка до всички

Българското книгоиздаване се разшири извънредно много в годините на народната власт и особено след Априлския път на ЦК на БКП. Книгата навлиза все по-широко в ежедневието на народа. Но нуждите налагат тя да достигне до всяко кътче на нашата Родина, до всеки гражданин на Републиката.

По своя бележителна задача е огромна и с нея може да се справи само една организация. На лага се цялата общественост да включи активно в пропагандирането и разпространението на книгата. Това ще стане като непрекъснато настрелва броят на активните обществени пропагандисти и разпространители на книгата по заводи, учреждения, строителни обекти, села и училища.

Общественото книгоразпространение е роля на социалистическата действителност. То е израз на огромното уважение на обществеността към книгата и нейното популяризиране.

По примера на съветските другари от 1958 г. в нашата страна се поде движение за пропагандиране и разпространение на книгата на обществени начала. Работят и у нас брати на приятели на книгата — хора с различни професии и различни възрасти, които създават любов към литературата там, където работят — в предприятия и училища, по градове и села. Обществените книгоразпространители намери особено много привърженици сред младежите и девойките в комсомолските организации.

В много заводи и учреждения бяха уредени щандове за продажба на книги на обществени начала. В училищата на стотици села, където няма книжарници, се организират щандове за снабдяване на учениците с литература, обслужване от учители, ученици и родители. На много места те ямят и продавачи — това са щандове на честта. Те оказват голямо въздействие за комунистическото възпитание на трудещите се и подрастващото поколение.

Окръжните, градските, селските и иновите организации на Отечествения фронт, професионалните съюзи, Комсомолът, Съюз на учителите, органите на МНП и ККИ трябва да се включват още по-активно за да се създаде масово движение за пропаганда и разпространение на книгата. При изпълнението на тази отговорна задача могат да се използват такива форми:

Периодически да се уредят изложби на книгата, широко да се използват радиоуредбите, записките и кооперативните вестници, както и други средства за пропаганда и популяризиране на книгата.

В по-големите заводи, учреждения, училища, обединени ТКЗС и др. има условия за създаване на обществени книжарници. Те трябва да разполагат с отделно помещение и няколко души персонал на обществени начала, който да приема и предлага книгите, да организира пропагандата и рекламата, срещи с автори, седмични на специалната литература

и т. н. Много достъпна форма са щандовете, които е възможно да бъдат уредени и в по-малките предприятия, строителни обекти, училища и др. Периодично, в най-подходящите дни от месеца или седмичната, щандът да предлага най-новите или вече заветните необходими книги.

Масовите акции и базарите под лозунга „Книгата във всеки дом“ имат сериозен пропаганден ефект и следва да се използват широко.

Необходимо е да се развива и разширява движението на младите комсомолци и базарите под лозунга „Книгата във всеки дом“ имат сериозен пропаганден ефект и следва да се използват широко.

Особено внимание да се обърне за утвърждаване и разширяване на движението за създаване на библиотеки в производствени бригади и лични библиотеки.

За осъществяването на всичко

това е нужно също да се укрепва активът към книжарниците — съветите на приятелите на книгата, да се определят обществени пълномощници, настоятели на разпространението на книгата. Непрекъснато да се подпомага, поощрява и насърчава всяко начинание по пропагандата и разпространението на книгата.

Сеза през юбилейната 20-годишнина на социалистическата революция в България нека се разгърне по-масово движение за пропагандата и разпространението на книгата, за да достигне до всяко кътче на Родината, до всеки труженник, до всеки младеж и девойка. Това ще бъде част от приноса за изпълнение на грандиозната програма за културната революция на нашата Родина, начертана от Осмия конгрес на БКП.

ДА СЕ ГОРДЕЕМ И ДА Я ПАЗИМ

Сигурно си спомняте разказите на Пювков от сборника „Ако можеха да говорят“. Не би ли стояло толкова добре това мот, поставено пред българските къщи от епохата на Възраждането. Те и с мълянаето си достатъчно красноречиво говорят за мощта на българския дух, за високата жилищна и строителна култура на техните обитатели. Откъде е дошъл този усет за пропорция, тези композиционни похвати, това уметло ползуване на

строителните материали от майстори, незавършили технически училища.

Планът на тези къщи, като се започне от входа, от разпределението на помещениата, от критите чардаци, различните нива в тях, разкриване помещениата към двора, мащабите, външната и вътрешна обработка на архитектурен образ и детайл, разкриват цялостно и убедително бита, мислите и чувствата на човека, за който е предназначено това жилище.

НА СНИМКАТА: Възстановена жилищна сграда в гр. Лясковец под ръководството на Окръжния народен музей във В. Търново.

„ЛОКОМОТИВ“ СЕ ПРЕДСТАВИ ДОБРЕ, НО...

Ехото от равна Добруджа донесе: „Красива, бърза игра“. ...Срещата между бившите участници в групата на майсторите „Добруджа“ (Толбухин) и „Локомотив“ (Г. Оряховица) бе наситена с добри технически изпълнения, майсторски комбинации от страна на деете нападателни петорки. Локомотивци бяха разпостроени партньор на добруджанци. Само Божинов и Ил. Божилов се представиха под възможностите си. Няколко чисти положения проиграха Симов и Божилов.

Така или иначе, равният резултат, който би бил най-реално отражение на показаното на терена, се изпъкна от ръцете на гостите в 60-та минута. Врагът Ванчев, изпълнявайки свободен удар, насочи топката в краката на централния нападател на домакините, който — 1:0 за „Добруджа“. След малко, близо 20-хилядната публика аплодира коректната, майсторска игра на достойните съперници.

Ал. Ч.

Браво, Деков!

Бяха изминали десет минути от второто полувреме на срещата за първенството на Северната „Б“ РФГ във Велико Търново между местния „Етър“ и отбора на „Чавдар“ (Бяла Слатина). Резултатът бе само 1:0 в полза на домакините (голът постигна Т. Маринов след убавен диагонален удар в 42-та минута).

Влезит в игра В. Гергов, направи стремителен пробив от дясно, центрира остро, в борбата за топката се намесиха централният нападател на „Етър“ Хр. Деков и вратарят на гостите Ст. Гергов. Последният изпусна топката и Матев я прати в мрежата. 2:0! Да! Централният съдия Д. Хайгъргов (Н. Загора) категорично посочи центъра. Той не уважи простотата на гостите. Вярно, вратарят им лежеше на земята. Но дали не ставаше дума за обичаен трик, прилаган понякога в подобни случаи? Лека чуем обяснението на Хайгъргов:

— Нито аз, нито помощникът ми отидох, бяхме забелязали никакво нарушение. Счех, че се касае за симулация г страна на вратаря на „Чавдар“ и затова признах отбелязания гол.

Но все пак, играта не започна от центъра. Гергов бе изнесен извън игрището, оказана му бе помощ от дежурния лекар. Голът не бе признат. Какво се бе случило?

В стремежа си да отнеме топката, без умисъл, капитанът на „Етър“ Деков удри с коляното Гергов в областта на дясното око и в същия миг той изпусна контрола над топката. „Когато аз отидох при вратаря за да го предупредя, че симулира и евентуално, че ще бъде отстранен от игра — поясни съдията Хайгъргов — при мен се яви капитанът на „Етър“ и ми заяви: „Не, другарю съдия. Той не симулира. Без да искам го ударих с коляно и веднага почувствах, че е зле. Повикайте лекаря!“

Промених решението си. Отмених гола. Дълбоко съм трогнат от честната постъпка на капитана на домакините. Това може да направи само един истински спортист и човек. Изказвам му нашата благодарност. ...Своето възхищение изказах и страничните съдии Т. Стоянов и А. Ангелов.

За победата трябва да се воюва честно, другарски! Нали

Още в началото на срещата „Левски“ (Лясковец) — „Септемврийска слава“ (Михайловград) за първенството на „Б“ РФГ, гостите показаха, че защитата им е по-силна от нападателната. Напред действаха само Гюнин (9) и Димитров (11). Предназначението за тях топките дълбоко обаче станаха на „Левски“. През първото полувреме териториален превес имаша домакините, но едва в 36-та минута Карагяуров, след като получи хубава топка, напред-

Първенците са известни

И тази година градското първенство по футбол протече при силно оспорвана борба и голям интерес. Участваха отбори от всички предприятия и учреждения в града. В началото на първенството в отборите играеха и състезателите от представителния отбор на „Червено знаме“. Именно заради това

на и прати топката в ъгъла на противниковата врата — 1:0. През втората част на срещата играта стана още по-динамична. Поредица от силни, далечни удари на нападателите на „Левски“, напориста игра във всички линии — ето предвещанията на голямата победа. В 54-та минута Карагяуров от 40 метра изненадващо и силно прати за втори път топката в мрежата. След отлични прояви в 67-та и 79-та минута, Шопов изведе отбора си убедително напред — 4:0. Седем минути пре-

двоят на ДМЗ „Вагранка“ и на Градския общински народен съвет беше успешен, но само стартир.

Единствен отборът на ДПП „Винпром“, с отличните Ив. Гешев, Н. Недялков, Гр. Велчев, Г. Костадинов и други, поддържаха едно темпо и с право завоюва и първо място.

Волейболното първенство се проведе почти формално. Все пак отборите на ОПУ „Водно стопанство“ и ДПП „Винпром“ се явиха на всичките си срещи и си оспорваха първото място. Начело в класирането се нареждаха службите от ОПУ „Водно стопанство“.

На победителите бяха връчени преходни купи.

ТАБЛИЦА

ЗА КЛАСИРАНЕ НА ОТБОРИТЕ В „Б“ ОКРЪЖНИ ГРУПИ КЪМ 21 СЕПТЕМВРИ 1964 Г.

1. Беляковец	6 26:10 9	1. Ресен	6 19:11 9
2. Писарево	6 19:11 9	2. Вардим	6 13:8 8
3. Кесарево	6 18:7 8	3. Бутото	6 12:10 8
4. П. Сеновец	6 18:9 8	4. Г. Студена	6 10:8 8
5. Сашево	6 19:13 7	5. Б. Сливово	6 11:12 8
6. „Автопобеда“	—	6. „Република“	— Св. 6 14:11 7
7. Лясковец	6 19:14 7	7. Масларево	6 12:12 6
8. Николаево	6 15:11 6	8. Алеково	6 12:13 6
9. Върбица	5 11:16 6	9. Вързулица	6 13:11 5
10. Димча	6 20:17 5	10. Лича	6 8:13 4
11. Козарево	6 16:15 4	11. Сухидол	6 10:18 4
12. Константи	6 6:19 4	12. Козловец	6 12:20 4
13. МТС гр. Елена	6 17:31 4	13. Александрово	6 11:13 4
14. Орловец	6 10:24 2	14. Г. Липница	6 12:16 3
15. Камен	6 3:26 1		

РЕЗУЛТАТИ

Козарево — Орловец служ. 3:0; Николаево — Лясковец 3:3; Д. Оряховица — Елена 11:1; Сашево — Константи 4:2; П. Сеновец — Писарево 5:3; Кесарево — Върбица — непроведена; Беляковец — Камен 6:0.

РЕЗУЛТАТИ

Б. Сливово — Свищов 2:1; Димча — Ресен 1:1; Масларево — Алеково 3:0; Г. Липница — Вардим 2:3; Александрово — Сухидол 6:0; Бутото — Г. Студена 1:1; Вързулица — Козловец 6:1.

ДМЗ за микротелефони-гр. Г. Оряховица

Съобщава на интересувашите се,

че от 1 октомври 1964 г. при завода се открива промишлено училище със срок на обучение 2 години по следните специалности:

СТРУГАРСТВО ШЛОСЕРСТВО И ЕЛЕКТРОМОНТЪОРСТВО.

Кандидатите да имат завършен VIII клас и да не са по-възрастни от 18 години.

Желените да подадат заявление с необходимите документи в срок до 27 септември т. г. в служба „Личен състав“ при завода.

2—2

арх. Георги РОГЕВ

Снимка: П. ТАРАСЕНКО

в. „БОРБА“

Стр. 4, бр. 115, 23, IX, 1964 г.

21 301